

RACEPORTRÆT:

Shiba

– den stolte japaner

Den mest populære race i sit hjemland har meget af naturhunds væsen i behold – den er aktiv, foretagsom og altid i stand til at klare sig selv

TEKST: KARIN BANKOV, RACEREPRÆSENTANT
FOTO: HELLE RÖSCHARD

Racen stammer fra Japan, hvor man har fundet 7.000-8.000 år gamle skeletrester, som ligner nutidens shibaer. For ca. 2.000 år siden blev de oprindelige japanske indbyggere fordrevet mod nord af indvandrere af mongolsk herkomst. Indvandrernes hunde blev blandet med de oprindelige hunde, og deres afkom regnes for at være shibaens forfædre. Tidligere blev racen kaldt for "shiba inu", men i dag kaldes den blot for "shiba" (ordet "inu" betyder hund på japansk). Man ved ikke med sikkerhed, hvor shibaens navn stammer fra. Nogle mener, at det stammer fra de rødlige buske, som voksede i shibaens jagtområder, fordi "shiba" betyder "busk" på japansk.

Da Japan startede handelssamarbejdet med Vesten i 1600-tallet, blev de gamle racer ofte blandet med vestlige racer, men i starten af 1900-tallet blev japanerne mere bevidste om, at deres oprindelige hunderacer var ved at forsvinde. Man begyndte derfor et omfattende bevaringsarbejde. I 1928 grundlagdes Nippo, klubben for bevarelse af de japanske hunderacer, og man hentede hunde fra hele landet til systematisk avl. I 1936 blev shibaen udnævnt til naturmonument i Japan.

2. verdenskrig var hård for racen

Under 2. verdenskrig blev antallet af racerene shibaer betydeligt formindsket blandet andet på grund af sult og sygdomme. Nippo-organisatio-

>>>

Den japanske nationalrace er en aktiv lille hund med et "katteagtigt" sind. Den er selvstændig, snu og adræt.

FAKTA OM SHIBAEN

● BEHOV

Udendørs er racen livlig, stærk og udholdende. Behøver en del motion og mental stimulans. Sætter pris på god kontakt til familien.

● TEMPERAMENT

Energisk, stolt, loyal, selvstændig og "katteagtig". Hunden er på en gang blød og hård. Den skal vide, hvem der bestemmer, men er man for kontant, mister man kontakten.

● STØRRELSE

Hanner: 39-41 cm
Tæver: 36-38 cm
Vægt: 8-10 kg

● PELS

Pelsen består af hårde og lige dækhår, samt en blød underuld. Den er fugt- og smudsafvisende og godt isolerende. Skal børstes jævnlige, og fælder to gange årligt.

● FARVER

De godkendte farver er: rød (orange-rød), rød sesam (rød med sorte spidser jævnt fordelt) og black and tan ("støvet" sort grundfarve med rustrøde overgange). Alle tre farvevarianter skal have en passende mængde "urajiro", som er lyse aftegninger på næsepartiets sider, på kinderne, på undersiden af kæben og halsen, på bryst og bug og indersiden af benene.

Den ideelle shibaejer er et udendørsmenneske, der sætter pris på at være aktiv sammen med sin hund.

Shibaen fås i tre forskellige farver; rød, rød sesam og black and tan.

Shiba

VIL DU HAVE EN HUND DER:

- ◊ Har behov for et aktivt hundeliv
- ◊ Er lille men stadig ligner en "rigtig hund"
- ◊ Ikke lugter, savler og støjer
- ◊ Ikke nødvendigvis har lyst til at hilse på en masse fremmede mennesker og hunde

Så er shibaen måske en hund for dig

VIL DU IKKE HAVE EN HUND DER:

- ◊ Har jagtinstinkt
- ◊ Ikke blindt adlyder enhver kommando
- ◊ Kan være stædig og har sin egen mening om tingene
- ◊ Fælder kraftigt to gange årligt

Så er shibaen nok ikke hunden for dig

nen genopbyggede racen med de få overlevende shibaer, og i dag er der ca. 9 mio. shibaer i Japan, hvilket gør den til hjemlandets mest populære hunderace.

Efter krigen bragte japanske emigranter og amerikansk militærpersonale deres shibaer med til USA, men den første officielle registrering kom så sent som i 1973. Den første shiba i Europa blev registreret i Danmark i 1969, men det var først i slutningen af 1970'erne, at racen fik en rigtig start i Danmark med hunde importeret fra Sverige.

Shibaens mentalitet

En shibas væsen kan bedst beskrives som en blanding mellem spidshund, terrier og kat. Shibaen er stolt, modig, loyal, selvstændig, intelligent, opmærksom, renlig, atletisk og energisk.

Racen knytter sig stærkt til sin familie, men er ikke nødvendigvis særligt interesseret i at indlade sig med fremmede. Der kan dog være meget store individuelle forskelle i, hvor reserverede de er.

Den voksne shiba forventer høflig optræden fra andre hunde, og påtrængende eller voldsom adfærd bliver som regel ignoreret eller tydeligt afvist. Det kan forekomme, at shibaen – efter kønsmodning – ikke er lige flink overfor fremmede hunde.

skæftiget, indtil jægeren nåede frem. Men selvom den sjældent bruges til jagt i vore dage, har den stadig sine jagtinstinkter i god behold. Da den samtidig har en stor nysgerighed og aktionsradius, bør man tænke sig om, hvor og hvornår man slipper sin shiba løs

” Den voksne shiba forventer høflig optræden fra andre hunde.

Det er vigtigt lige fra starten at etablere en god social kontakt til sin lille shibahvalp, da det styrker det videre samliv og samarbejde. Ligeledes er tidlig socialisering og miljøtræning yderst vigtigt, idet shibaen modnes psykisk i en forholdsvis ung alder.

Shibaen blev oprindeligt brugt til jagt på fugle, småvildt og sågar vildsvin og bjørne. Dens arbejde bestod i at finde og holde byttet be-

på gåturene. Det kræver et stort arbejde og stor viden om træning, hvis man skal have et velfungerende indkald med en shiba.

Et højt aktivitetsniveau

Shibaen er en aktiv race og lange gåture, sportstræning, rallydydighed, agility og sjove mentale opgaver er eksempler på gode aktiviteter for den voksne hund. >>>

Den lidt reserverede race skal fra hvalp vænnes til berøring, hvis ikke pleje og udstilling skal blive en daglig kamp. Racen har sammenlignet med andre racer en stor privatsfære.

Ved træning skal man huske på, at shibaen er en selvstændig og intelligent race. Den vil ikke nødvendigvis gøre, hvad du beder den om, medmindre den kan se et formål med det. Racen er ikke "behagesyg", og tidligere sagde man ofte, at shibaen var meget svær at træne. Det er imidlertid ikke sandt. Racen er meget lærenem, hvis man anvender træningsmetoder, som bygger på samarbejde, gode belønninger og korte træningspas. Tvang og hårdhændede metoder bør absolut undgås, da det vil få shibaen til miste tilliden til ejeren. Den vil i stedet tydeligt melde helt fra og gå sine egne veje, fordi den er så selvstændig og "katteagtig".

Værner om privatlivet

Shibaen har en stor kropszone, og kan have det svært med, at fremmede mennesker rører ved den; især på poterne og de mere "intime" steder. Derfor er det vigtigt, at man vænner den til hyggelig berøring over hele kroppen allerede fra hvalp. Ellers kan udstilling, dyrlægebesøg og negleklip senere blive til meget store udfordringer.

I modsætning til en del andre spidshunderacer er shibaen ikke særligt gøende. Til gen-

gæld er den kendt for "shiba-skriget". Nogle shibaejere kan fortælle, at deres hund på grund af utilfredshed, kan skribe så højt, at naboerne tror, at hunden er ved at blive

”

Racen er ikke "behagesyg", og tidligere sagde man ofte, at shibaen var meget svær at træne.

slået ihjel! Et andet markant træk ved shibaen er dens ekstreme renlighed. Allerede i 4-5-ugers alderen vil den ikke længere besørge indendørs, men vil hellere vække

hele huset for at komme ud og tisse. Mudder, vandpytter, søer og havvand undgås også helst af de fleste shibaer, men der findes dog enkelte, som er glade for at svømme.

En sund race

Racen anses for at være meget sund og robust, men som ved alle andre hunderacer, findes der sygdomme og medfødte skavanker, der kan ramme den lille hund. HD (hofteledsdysplasi), patella luxation (løse knæskaller), øjensygdomme og allergi er sjældne, men ikke desto mindre de mest almindelige lidelser hos shibaen.

Den idelle shibaejer

Den ideelle shibaejer er en person, som har humor, overbærenhed og tålmodighed, men som samtidig er konsekvent og kan sætte grænser på en måde, som hunden forstår. Man skal kunne lide og respektere shibaens stolte og selvstændige natur og tankegang. Man skal gerne være et friluftsmenneske, der nyder at være aktiv sammen med sin hund og sørge for, at den får tilstrækkeligt med motion og mental beskæftigelse.

